

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **V. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2013, č. j. OAM-279/LE-LE05-LE05-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 6. 2013, č. j. 41 Az 2/2013 - 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 1. 2013, č. j. OAM-279/LE-LE05-LE05-2012, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobu, kterou Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 5. 6. 2013, č. j. 41 Az 2/2013 - 23, zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, v níž požádal o bezplatné ustanovení advokáta pro řízení před Nejvyšším správním soudem, neboť nedisponuje dostatkem finančních prostředků a na své náklady si nemůže v dané věci zajistit právní zastoupení.

[3] Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji pro nedostatek podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn.

[4] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Usnesením ze dne 18. 9. 2012, č. j. 1 Azs 12/2013 - 36, Nejvyšší správní soud zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce. Soud zjistil, že stěžovatel po obdržení rozsudku krajského soudu o zamítnutí žaloby opustil Pobytové středisko Havířov a zdržuje se na soukromé adrese. Přes tuto změnu poměrů a přes výzvu soudu však stěžovatel nedoložil nedostatek

prostředků pro vedení řízení, což je jednou z podmínek pro ustanovení zástupce soudem (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 36 odst. 3 s. ř. s.).

[6] Současně soud uvedeným usnesením stěžovatele vyzval, aby splnil podmínku stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s., a to buďto doložením plné moci udělené stěžovatelem advokátovi nebo předložením dokladu o vysokoškolském právnickém vzdělání stěžovatele. K tomu soud stěžovateli určil přiměřenou lhůtu v trvání jednoho týdne a současně jej poučil, že nehoví-li této výzvě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Předmětné usnesení nabylo právní moci dne 7. 10. 2013; soudem stanovená lhůta k odstranění nedostatku podmínky řízení uplynula dne 14. 10. 2013. Stěžovatel však do současné doby na výzvu soudu nereagoval.

[7] Nepředložení plné moci udělené stěžovatelem advokátovi, resp. dokladu o vysokoškolském právnickém vzdělání stěžovatele, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nedostatek podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, za použití § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Jelikož stěžovatel byl ze zákona osvobozen od soudního poplatku, nebyl dán ani důvod k postupu podle § 10 odst. 3 věta poslední a odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2013

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu